

DWUROGACZ (1) *sb m*

N sg dwurogącz.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Istota o dwu rogach; tu o apokaliptycznej bestii (Apoc 13/11), w której protestanci dopatrywali się symbolu papieża: Pátrzayże iż Apoštoł powieda/ iż kazał ten dwurogacz miełzkáiącym ná ziemi/ áby łobie ożywili obraz oney pirwłzey bełtiey ktora byłá iuż iákoby vmárła. RejAp 112v.

BZ